

Er der undtagelsesvis ikke beskikket en bistandsadvokat, vil anmodning om dørlukning kunne fremsættes af forældremyndighedens in-dehaver.

Baggrunden for den nævnte undtagelsesregel om »automatisk« dørlukning er, at der i sager om disse alvorlige seksualforbrydelser er et særligt behov for på forhånd at sikre den forurettede mod at få »udstillet« sin person i forbindelse med de intime og stærkt krænkende situationer, som sagen vedrører, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 1. Efter Justitsministeriets opfattelse taler dette hensyn for, at forurettede også bør kunne være sikker på, at eventuelle lyd- eller billedoptagelser af den pågældende forbrydelse ikke bliver afspillet eller vist for åbne døre, hvis forurettede modsætter sig det.

Under hensyn til den nævnte begrundelse for ændringsforslaget, og da den »automatiske« dørlukning efter forslaget forudsætter, at den forurettede fremsætter anmodning herom, vil det efter Justitsministeriets opfattelse ikke være rigtigt at åbne mulighed for, at retten efter en konkret vurdering kan beslutte ikke at lukke dørene.

Til nr. 2-4, 9, 10 og 14

Forslagsstillerne vender sig imod, at pressen opnår en særlig partsstatus med adgang til at udtale sig og kære afgørelser bl.a. om, at dørene skal lukkes. Reglen cementerer dels en forskel i rettigheder mellem presse og offentlighed, som forslagsstillerne er imod, dels finder forslagsstillerne, at pressens uafhængighed ved denne regel svækkes.

Offentlighedens interesse for åbenhed varetages mere naturligt af anklagemyndigheden, der bør protestere imod og dermed kræve kendelse, hvis en forsvarer begærer dørlukning, uden at det er åbenbart, at retsplejelovens betingelser herfor er opfyldt. Forslagsstillerne opfordrer derfor justitsministeren til at drage omsorg for, at anklagemyndigheden også på dette punkt varetager offentlighedens interesse.

Til nr. 5 og 8

Udgangspunktet for ændringsforslagene er, at enhver er uskyldig, til det modsatte er bevist. Følgelig skal sigtede (tiltalte) personer også sikres mod at blive »dømt« i medierne, før de er blevet det ved domstolene. Der gives dog sigtede (tiltalte) mulighed for at begære et navneforbud

ophævet, når ingen væsentlige hensyn taler imod det. En tilsvarende mulighed får anklagemyndigheden, når væsentlige offentlige hensyn taler for det.

Til nr. 6

I det netop fremsatte forslag til lov om ændring af retsplejeloven og straffeloven: (Varetægtsfængsling i isolation, varetægtsfængsling under domsforhandlingen, vidnebeskyttelse, vidneudelukkelse for præster fra andre trossamfund, afhøringer i sager ved Højesteret samt klager over anklagemyndighedens sagsbehandling m.v.) (L 233) er det anført, at der samtidig med fremsættelse af L 233 vil blive fremsat ændringsforslag til dette lovforslag (L 78).

Den i lovforslaget foreslåede affattelse af retsplejelovens § 31, stk. 1, giver alene mulighed for at nedlægge navneforbud, hvis offentlig gengivelse vil udsætte nogen for unødvendig krænkel-se.

Denne formulering tager ikke tilstrækkeligt højde for de tilfælde, hvor der bør kunne nedlægges navneforbud med hensyn til vidner. På samme måde som ved dørlukning (§ 29, stk. 2, nr. 2) og referatforbud (§ 30, nr. 2) bør navneforbud også kunne nedlægges, hvis offentlig gengivelse vil medføre fare for nogens – herunder vidners – sikkerhed.

Ændringsforslaget bygger på et forslag i rapporten om vidnebeskyttelse, som er afgivet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i juni 1998.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til L 233.

Til nr. 7

Ændringsforslaget er en konsekvens af den under nr. 6 foreslåede ændrede affattelse af retsplejelovens § 31, stk. 1.

Efter den i lovforslaget foreslåede affattelse af retsplejelovens § 31, stk. 2, kan retten under samme betingelse som for (fysiske) personer nedlægge (et begrænset) navneforbud for juridiske personer (selskaber m.v.).

Med ændringsforslaget præciseres det, at adgangen til at nedlægge navneforbud, hvis offentlig gengivelse vil medføre fare for nogens sikkerhed, i sagens natur ikke finder anvendelse for juridiske personer. Der kan således alene nedlægges navneforbud for juridiske personer, hvis